

УДК 339.727.22

А. А. Бур'як,
аспірант, асистент кафедри міжнародної економіки та маркетингу,
Полтавський національний технічний університет ім. Юрія Кондратюка

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СУТНОСТІ КАТЕГОРІЇ "ПРЯМІ ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ" НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

A. Buryak,
postgraduate student, assistant lecturer at the department of international economies and marketing,
Poltava National Technical Yuri Kondratyuk University

THE SCIENTIFIC APPROACHES TO UNDERSTANDING THE ECONOMIC SUBSTANCE
OF THE CATEGORY "FOREIGN DIRECT INVESTMENT" AT THE REGIONAL LEVEL

У статті детально розглянуто наукові підходи до розуміння економічної сутності категорії "прямі іноземні інвестиції" на регіональному рівні. Визначено основні поняття інвестиційної діяльності, зокрема іноземні інвестиції, регіон, інвестиційна діяльність, іноземний інвестор, підприємство з іноземними інвестиціями. Доведено, що забезпечити стале економічне зростання за рахунок системної технологічної модернізації та структурної перебудови економіки можливо лише за умови залучення достатнього обсягу іноземних інвестицій. Запропоновані автором трактування економічних понять "іноземні інвестиції" та "прямі іноземні інвестиції" можуть розглядатися в якості наукових гіпотез у рамках дослідження процесів іноземного інвестування.

The article focuses on the scientific approaches to understanding the economic substance of the category "foreign direct investment" at the regional level. The author determined the basic notions of investment activity: "foreign investment", "region", "investment activity", "foreign investor", "enterprise with foreign investment". It is proved that ensuring sustainable economic growth through systemic technological upgrading and structural reorganization of economy is possible only with attracting foreign investment. Entered by the author determinations of "foreign investment" and "foreign direct investment" can be considered as scientific hypothesis in the study of foreign investment processes.

Ключові слова: прямі іноземні інвестиції, регіон, інвестиційна діяльність, іноземний інвестор, підприємство з іноземними інвестиціями.

Key words: the foreign direct investment, the region, the investment activity, the foreign investor, an enterprise with foreign investment.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Сучасний етап розвитку української економіки позначений прагненням реалізувати амбітну мету — забезпечити стале економічне зростання за рахунок системної технологічної модернізації та структурної перебудови економіки. Реалізація цього завдання можлива, на нашу думку, лише за умови залучення достатнього обсягу іноземних інвестицій.

Залучені іноземні інвестиції дозволяють створювати нові робочі місця, а внаслідок цього — збільшувати обсяг податкових відрахувань, що сприятливо впливає на формування додаткових джерел фінансування соціально-економічного розвитку; а також підвищити якість інфраструктури; стимулювати розвиток підприємницької діяльності в регіонах та диверсифікувати її галузеву структуру, а також скоротити ризики, пов'язані із циклічністю економічного розвитку.

Виходячи з цього, дослідження теоретичних особливостей інвестиційної діяльності є нині досить актуальним.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Теоретичні та практичні аспекти інвестиційної діяльності та підходи до визначення наукової сутності основних її понять знайшли відображення у працях зарубіжних і вітчизняних учених: Дж. Даннінга [17], С. Хаймера [20], В.Г. Федоренка [14], О.І. Рогача [11], А.А. Пересади [9], Д.Г. Лук'яненко [6], Г.О. Пухтаєвича [10], К.С. Солонінка [12], Н.І. Обушної [8], С.М. Теслі [13], О.Ю. Кугаткіної [5], К.В. Єрмілової [4] та інших.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою даної статті є дослідження наукових підходів до розуміння економічної сутності категорії "прямі іноземні інвестиції" на регіональному рівні та визначення основних понять інвестиційної діяльності.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Залучення інвестиційних ресурсів до регіону суттєво мірою позитивно впливає на зміну його економічного становища, модифікує його виробничу структуру, викликає зміни на ринках робочої сили та капіталу, тож, йому мають приділяти ключову увагу. Одним із найбільш ефективних та доступних ресурсів для регіону, на наш погляд, є прямі іноземні інвестиції (ПІІ). Розглянемо теоретичні підходи до визначення наукової сутності економічних категорій "іноземні інвестиції" та "прямі іноземні інвестиції", які є першочерговими для визначення решти економічних понять, пов'язаних з процесами прямого іноземного інвестування на регіональному рівні.

У Законі України "Про режим іноземного інвестування" іноземні інвестиції визначаються як "цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту" [3]. Однак, на нашу думку, даному визначенню притаманний узагальнюючий характер, а використана категорія "цінності" є не доречною, бо може об'єднувати об'єкти, не суміжні з процесами інвестування. Вважаємо, що категорію "цінності" доцільно замінити більш конкретними об'єктами, зокрема: грошові кошти, майнові, технологічні, інтелектуальні цінності, тощо. Крім того, використання у визначенні таких понять, як прибуток та соціальний ефект не висвітлює увесь діапазон економічних відносин, пов'язаних з іноземними інвестиціями. Тож, на нашу думку, визначення іноземних інвестицій слід окреслити так: "іноземні інвестиції — це сукупність грошових коштів, майнових, технологічних, інтелектуальних та інших цінностей, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, відповідно до законодавства України з метою отримання вигоди у формі прибутку (доходу) або досягнення соціально-економічного, екологічного чи інноваційного ефекту" [авторська розробка].

Держкомстат України пояснює прямі інвестиції як "категорію міжнародної інвестиційної діяльності, яка відображає прагнення інституційної одиниці — резидента однієї країни здійснювати контроль або істотний вплив на діяльність підприємства, що є резидентом іншої країни" [7] і визначає інвестицією прямою в тому випадку, якщо "капітал або права власності нерезидента складають не менше 10% вартості статутного капіталу підприємства-резидента або нерезидент має не менше 10% голосів в управлінні підприємства-резидента" [7]. До категорії прямих інвестицій Держкомстат України також відносить "інвестиції, що отримані на основі укладання концесійних договорів і дого-

ворів про спільну інвестиційну діяльність; зобов'язання або вимоги за кредитами та позиками, торговими кредитами та інші зобов'язання чи вимоги підприємств-резидентів перед прямими інвесторами" [7].

Кількісний еталон у визначенні прямих іноземних інвестицій запозичений із господарської практики розвинутих держав. Десятипроцентна акціонерна участь у статутному капіталі є характерною для таких країн, як Данія, Швейцарія, Італія, Фінляндія, Швеція, Франція [16, 18, 19, 21—23] та ін. Варто зазначити, що згаданий кількісний критерій цілком відповідає економічним потребам індустріальних держав з розвинутим фондовим ринком і значною розпорошеністю акціонерного капіталу. Відповідно до західних норм розподілу капіталу в акціонерних товариствах десятивідсотковий пакет акцій у переважній більшості випадків є контрольним, що надає його власнику можливість мати вплив на процес прийняття рішень у межах даного акціонерного товариства.

З точки зору автора, в умовах нерозвинутої фінансової інфраструктури в Україні, пакет акцій, який становить 10%, не є контрольним або тим, що має вагомий вплив на прийняття рішень в акціонерних товариствах. Так, згідно із Законом України "Про господарські товариства" [1], можливість одержати контроль над акціонерним товариством мають тільки ті держателі акцій, що володіють не менше ніж 25% статутного капіталу.

Ми вважаємо, що в міру подальшого розвитку ринку цінних паперів України, кількісний критерій інвестиційної участі повинен зазнати коригування, зокрема прямою повинна визнаватися інвестиція в тому випадку, коли капітал або права власності нерезидента складають не менше 25% вартості статутного капіталу підприємства-резидента або нерезидент має не менше 25% голосів в управлінні підприємства-резидента.

За визначенням експертів ОЕСР прямі іноземні інвестиції "являють собою вид інвестицій, які відображають довготривалу зацікавленість підприємства — резидента однієї країни (прямого інвестора) в підприємстві (підприємстві — реципієнті прямих інвестицій), яке є резидентом країни, відмінної від країни місцезнаходження прямого інвестора" [15]. Дане тлумачення є досить обґрунтованим, але, на наш погляд, ПІІ можуть відображати не лише довгострокову, але й короткострокову зацікавленість, коли інвестор прагне швидкого повернення залучених ресурсів.

Англійський економіст Дж. Даннінг визначає прямі іноземні інвестиції як "інвестиції, що здійснюються поза межами країни базування, але всередині компанії-інвестора. Контроль за ресурсами, що переводяться, залишається в інвестора. Вони складаються з набору активів та проміжних продуктів таких, як капітал, технологія, вміння та знання у галузі управління, доступ до ринків та підприємливість як така" [17]. На нашу думку, наведена дефініція не окреслює мети інвестування, яка є надзвичайно важливою для інвестора.

Канадський економіст Стефан Хаймер розглядає ПІІ як "термін, що описує операцію отримання за кордоном фізичних активів, за якої поточний контроль залишається у багатонаціональної компанії на батьківщині" [20]. Наведене визначення, на наш погляд, є недосконалим, оскільки не враховує віддачу на вкладений капітал.

На думку академіка УАН та АЕН України В.Г. Федоренка, "прямі інвестиції здійснюють інвестори, які беруть безпосередню участь у виборі об'єктів інвестування і вкладають в них кошти (майно, активи) з метою одержання доходу й участі в управлінні виробництвом" [14]. Ми вважаємо, що наведений підхід до визначення ПІІ є досить аргументованим, бо включає в себе мету інвестування, характеристику інвесторів та цінностей, які вони вкладають в об'єкти інвестування.

<p>Закон України «Про режим іноземних інвестицій»</p>	<p>• Цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту [3].</p>
<p>Держкомстат України</p>	<p>• Категорія міжнародної інвестиційної діяльності, яка відображає призначення інституційної одиниці – резидента однієї країни здійснювати контроль або істотний вплив на діяльність підприємства, що є резидентом іншої країни [7].</p>
<p>Експерти ОЕСР</p>	<p>• Інвестиції, які відображають доктриняку залученість підприємства – резидента однієї країни (прямого інвестора) в підприємстві (підприємстві – реципієнті прямих інвестицій), яке є резидентом країни, відмінної від країни місцевих державних прямих інвестицій [15].</p>
<p>Дж. Дашвілл</p>	<p>• Інвестиції, що здійснюються поза межами країни бачування, але керуєні компанією-інвестора [17].</p>
<p>С. Хайлер</p>	<p>• Термін, що описує операцію отримання за кордоном фізичних активів, та якої поточний контроль залишається у багатонаціональної компанії із батьківщини [20].</p>
<p>В.Г. Федоренко</p>	<p>• Інвестиції, що здійснюють інвестори, які беруть безпосередню участь у виборі об'єктів інвестування і вкладають в них кошти (майно, активи) з метою одержання доходу й участі в управлінні виробництвом [14].</p>
<p>Д.Г. Лукьяненко</p>	<p>• Вкладення капіталу з метою сприяння отриманню підприємницького прибутку (доходу), та вкладення, які зумовлені довгостроковим економічним інтересом і забезпечують контроль інвестора над об'єктом інвестування [6].</p>
<p>А.А. Пересеня</p>	<p>• Інвестиції, які зазвичай здійснюються без фінансових посередників у виробничі фонди з метою одержання доходу і участі в управлінні виробництвом, а також заповненні й кредитні ресурси міжнародних інвестиційних інститутів, зарубіжних корпорацій і фірм, спільних підприємств [9].</p>
<p>О.І. Ратич</p>	<p>• Реальні капіталовкладення в підприємства, землю, об'єкти, технології або послуги, що створюють сприятливу базу для розширення бізнесу за межами країни [11].</p>
<p>Т.О. Пузиревич</p>	<p>• Внесення іноземного капіталу у підприємства іншої держави, що забезпечує інвесторам контроль над цими підприємствами або участь в управлінні [10].</p>
<p>К.С. Солонінко</p>	<p>• Інвестиції, реалізація яких передбачає взаємодію учасників, що належать різним державам (резидентів та нерезидентів по відношенню до конкретної країни), і ними здійснюється експорт капіталу з країни-базування для здійснення переважного перебування інвестиційного суб'єкта [12].</p>
<p>Н.І. Обутна</p>	<p>• Інструмент реалізації підприємницької діяльності, спрямований на одержання прибутку та досягнення адаптивності в умовах ресурсних обмежень [3].</p>
<p>С.М. Тесля</p>	<p>• Матеріальній й нематеріальній капіталі, які вкладено державою, компанією чи підприємством в інші підприємства за кордоном для отримання підприємницького прибутку, за умови довготермінового економічного інтересу та наявності права брати участь в управлінських рішеннях [13].</p>
<p>К.В. Ермілова</p>	<p>• Капіталовкладення, що здійснюються у високоефективні інтелектуальні проекти, що спрямовані на створення, розширення чи модернізацію виробництва, розробку інтелектуального продукту або вкладення в «сподіваний капітал», результатом використання яких є як матеріальний так і нематеріальний прибуток (дохід, довідення) [4].</p>
<p>О.Ю. Кутапкіна</p>	<p>• Передача іноземною компанією в іноземні активи у матеріальній чи нематеріальній формі до іншої країни з метою їх подальшого використання у діяльності підприємницької діяльності для підвищення ефективності фінансово-економічних, технологічних, ринкових та конкурентних показників діяльності інвестора [5].</p>

Рис. 1. Тракткування поняття "прямі іноземні інвестиції"

Д.Г. Лук'яненко тлумачить прямі інвестиції як "вкладення капіталу з метою сприяння отриманню підприємницького прибутку (доходу), та вкладення, які зумовлені довгостроковим економічним інтересом і забезпечують контроль інвестора над об'єктом інвестування". Прямими інвестиціями, на думку вченого, є "як первинні вкладення, так і реінвестиції (частка доходу об'єкта інвестування, яка не розподіляється і не переводиться прямому інвесторові). Крім того, до прямих інвестицій він відносить "усі внутрішньокорпоративні перекази капіталу у формі кредитів і позик між прямим інвестором і філіями, дочірніми та асоційованими компаніями" [6]. Недоліком даного визначення ми вважаємо зіставлення прямих інвестицій лише з капітальними вкладеннями, не враховуючи можливої їх інтелектуальної чи технологічної форми.

Автор погоджується з думкою А.А. Пересади, який вважає, що прямі іноземні інвестиції — це "інвестиції, які зазвичай здійснюються без фінансових посередників у виробничі фонди з метою одержання доходу і участі в управлінні виробництвом, а також запозичені й кредитні ресурси міжнародних інвестиційних інституцій, зарубіжних корпорацій і фірм, спільних підприємств" [9]. Єдиним недоліком у твердженні, на наш погляд, є обмеження можливих форм і шляхів реалізації прямого інвестування.

О.І. Рогач визначає ПІІ як "реальні капіталовкладення в підприємства, землю, обладнання, технологію або послуги, що створюють матеріальну базу для розширення бізнесу за національними кордонами" [11]. Наведена дефініція, з нашої точки зору, характеризує прямі інвестиції лише як реальні капіталовкладення, хоча вони можуть здійснюватися і в інших формах, зокрема, технологій, ноу-хау, патентів та ін.

На думку Г.О. Пухтаєвича, прямі іноземні інвестиції — це "внески іноземного капіталу у підприємства іншої держави, що забезпечує інвесторам контроль над цими підприємствами або участь в управлінні" [10]. Ми схилиємося до думки, що дане тлумачення ПІІ доволі суб'єктивно відтворює зазначену категорію, через те, що головною метою інвестування, зазвичай, є не лише контроль над підприємством та участь в його управлінні, а й отримання економічної вигоди від його діяльності у формі прибутку (доходу). Негативним моментом є також і упуцнення форм іноземного капіталу, у яких здійснюється пряме інвестування.

К.С. Солонінко розглядає ПІІ як "інвестиції, реалізація яких передбачає взаємодію учасників, що належать різним державам (резидентів та нерезидентів по відношенню до конкретної країни), і ними здійснюється експорт капіталу з країни-базування, яка є місцем переважного перебування інвестиційного суб'єкта" [12]. На нашу думку, у цьому твердженні упуцнено мета інвестування та форми, у яких воно може здійснюватися.

Цікавою є позиція Н.І. Обушної, яка вважає, що прямі іноземні інвестиції — це "інструмент реалізації підприємницької діяльності, спрямований на одержання прибутку та досягнення адаптивності в умовах ресурсних обмежень" [8]. Позитивним у визначенні є акцент на одному із головних мотивів здійснення іноземного інвестування. Негативним — обмеження у формах здійснення інвестиційної діяльності.

Дещо по-іншому до формулювання наукового поняття підходить С.М. Тесля, який розуміє ПІІ як "матеріальний й нематеріальний капітал, якікладають держава, компанія чи підприємець в інші підприємства за кордоном для отримання підприємницького прибутку, за умови довготермінового економічного інтересу та наявності права брати участь в управлінських рішеннях" [13]. У цілому, ми погоджуємося з думкою автора, але вважаємо, що інвестиції можуть вкладатися не лише за умови довготермінового, але й короткотермінового економічного інтересу.

На думку К.В. Єрмілової, прямі іноземні інвестиції — це "капіталовкладення, що здійснюються у високоефективні іно-

земні проекти, що спрямовані на створення, розширення чи модернізацію виробництва, розробку інтелектуального продукту або вкладення в "людський капітал", результатом використання яких є як матеріальний, так і нематеріальний прибуток (дохід, дивіденди)" [4]. На наш погляд, у цьому підході до визначення ПІІ упуцнено важливий фактор прямого інвестування — перетин капіталом національних кордонів.

О.Ю. Кугаткіна розглядає прямі іноземні інвестиції як "передачу іноземною компанією власних активів у матеріальній та нематеріальній формі до іншої країни з метою їх подальшого використання у цілях підприємницької діяльності для підвищення ефективності фінансово-економічних, технологічних, ринкових та конкурентних показників діяльності інвестора" [5]. Характерним для цього формулювання є наголос на формах інвестицій, але у ньому, на нашу думку, не повністю розкрита мета інвестування, а саме: участь інвестора в управлінні підприємством.

На основі проведеного аналізу наукової сутності економічної категорії "прямі іноземні інвестиції" (рис. 1), пропонуємо авторську розробку досліджуваного поняття: "прямі іноземні інвестиції — це вид інвестицій, які здійснюються підприємством — резидентом однієї країни у матеріальній чи нематеріальній формі в підприємство — реципієнта іншої країни з метою отримання прибутку (доходу) та участі в управлінні підприємством".

Категорія "прямі іноземні інвестиції" тісно переплітається з такими науковими поняттями, як інвестиційна діяльність, об'єкт та суб'єкт інвестиційної діяльності, іноземний інвестор, підприємство з іноземними інвестиціями та регіон.

Під інвестиційною діяльністю прийнято розуміти сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій [2].

У відповідності до Закону України "Про інвестиційну діяльність" об'єктами інвестиційної діяльності можуть бути: "будь-яке майно, в тому числі основні фонди і оборотні кошти в усіх галузях економіки, цінні папери (крім векселів), цільові грошові вклади, науково-технічна продукція, інтелектуальні цінності, інші об'єкти власності, а також майнові права" [2]. Суб'єктами (інвесторами і учасниками) — "громадяни і юридичні особи України та іноземних держав, а також держави" [2].

Відповідно до Закону України "Про режим іноземного інвестування" іноземні інвестори — це "суб'єкти, які провадять інвестиційну діяльність на території України, а саме: юридичні особи, створені відповідно до законодавства іншого, ніж законодавство України; фізичні особи — іноземці, які не мають постійного місця проживання на території України і не обмежені у їздздатності; іноземні держави, міжнародні урядові та неурядові організації та інші іноземні суб'єкти інвестиційної діяльності, які визнаються такими відповідно до законодавства України" [3].

Під регіонами прийнято усвідомлювати території областей України, м. Київ, м. Севастополь та Автономної Республіки Крим.

Підприємство з іноземними інвестиціями, згідно із українським законодавством — це "підприємство (організація) будь-якої організаційно-правової форми, створене відповідно до законодавства України, іноземна інвестиція в статутному капіталі якого, за його наявності, становить не менше 10% відсотків" [3].

ВИСНОВКИ

Отже, на основі розглянутих наукових підходів до розуміння економічної сутності ПІІ можна зробити висновок, що прямі іноземні інвестиції — це вид інвестицій, які здійснюються підприємством — резидентом однієї країни у матеріальній чи нематеріальній формі в підприємство — реципієнта іншої країни з метою отримання прибутку (доходу) та участі в управлінні підприємством.

Література:

1. Закон України "Про господарські товариства" від 19 вересня 1991 р. № 1576-XII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>
2. Закон України "Про інвестиційну діяльність" від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>
3. Закон України "Про режим іноземного інвестування" від 19 березня 1996 р. № 93/96-ВР [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>
4. Єрмілова К.В. Прямі іноземні інвестиції в умовах формування глобального економічного простору: автореф. дис. на здобуття наук, ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.02 — "Світове господарство і міжнародні економічні відносини" / К.В. Єрмілова. — Донецьк, 2009. — 19 с.
5. Кугаткіна О.Ю. Прямі іноземні інвестування в стратегії економічного зростання України: автореф. дис. на здобуття наук, ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.02 — "Світове господарство і міжнародні економічні відносини" / О.Ю. Кугаткіна. — Київ, 2008. — 20 с.
6. Лук'яненко Д.Г. Міжнародна інвестиційна діяльність: підручник / Д.Г. Лук'яненко, Б. В. Губський, О.М. Мозговий та ін.; за ред. Д.Г. Лук'яненка. — К.: КНЕУ, 2003. — 387 с.
7. Методологічні положення з організації державного статистичного спостереження щодо інвестицій зовнішньоекономічної діяльності / [М.М. Собко, О.М. Антонова]. — К.: Державна служба статистики України, 2013. — 17 с.
8. Обушна Н.І. Державне регулювання прямих іноземних інвестицій в Україні / Н.І. Обушна, Т.В. Мацібора. — К.: ННЦ ІАЕ, 2012. — 193 с.
9. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом / А.А. Пересада. — К.: Лібра, 2002. — 472 с.
10. Пухтаєвич Г.О. Аналіз національної економіки: навч. посіб. / Г.О. Пухтаєвич. — К.: КНЕУ, 2005. — 254 с.
11. Рогач О.І. Міжнародні інвестиції: теорія та практика бізнесу транснаціональних корпорацій: підручник / О.І. Рогач. — К.: Либідь, 2005. — 720 с.
12. Солонінко К.С. Міжнародна економіка: навч. посіб. / К.С. Солонінко — К.: Кондор, 2008. — 380 с.
13. Тесля С.М. Прямі іноземні інвестиції як економічна категорія, їх суть та класифікація / С.М. Тесля // Науковий вісник НЛТУ України. — 2009. — Вип. 19.3. — С. 131—138.
14. Федоренко В.Г. Іноземне інвестування економіки України: навч. посіб. / В.Г. Федоренко. — К.: МАУП, 2004. — 272 с.
15. Эталонное определение ОЭСР для иностранных прямых инвестиций. — [4-е изд.]. — ОЭСР, 2008. — 277 с.
16. Denmark: investment country profiles / [UNCTAD]. — United Nations, 2013. — 26 p.
17. Dunning J. H. Multinational Enterprises and the Global Economy / J. H. Dunning — Wokingham: Addison-Wesley, 1993. — 687 p.
18. Finland: investment country profiles / [UNCTAD]. — United Nations, 2011. — 50 p.
19. France: investment country profiles / [UNCTAD]. — United Nations, 2012. — 36 p.
20. Hymer Shtephen H. The international operations of National Firms: A Study of Direct Foreign Investment / Shtephen H. Hymer. — PhD Dissertation. The MIT Press, 1976. — 253 p.
21. Italy: investment country profiles / [UNCTAD]. — United Nations, 2012. — 33 p.
22. Sweden: investment country profiles / [UNCTAD]. — United Nations, 2013. — 62 p.
23. Switzerland: investment country profiles / [UNCTAD]. — United Nations, 2011. — 25 p.
24. The Verkhovna Rada of Ukraine (1991), The Law of Ukraine "On Investment Activity", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua> (Accessed 12 May 2014).
25. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), The Law of Ukraine "On the Regime of Foreign Investments", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua> (Accessed 12 May 2014).
26. Yermilova K. V. (2009), "Foreign direct investments in the conditions of forming global economic space", Ph.D. Thesis, World Economy and International Economic Relations", Donetsk National University, Donetsk, Ukraine.
27. Kugatkina O. Y. (2008), "Foreign direct investments as a part of Ukrainian economic growth strategy", Ph.D. Thesis, World Economy and International Economic Relations", Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman, Kyiv, Ukraine.
28. Lukyanenko, D. G. Gubskiy, B. V. Mozgoviy, O. M. etc. (2003), Mizhnarodna investitsiyna diyalnist [International investing activities], KNEU, Kyiv, Ukraine.
29. State Statistics Service of Ukraine (2013), "Methodological principles for the organization of state statistical observations on the investment of foreign economic activity", Derzhkomstat, Kyiv, Ukraine.
30. Obushna, N. I. (2012), Derzhavne reguluvannya pryamih inozemnih investitsiy v Ukrayini [The state regulation of foreign direct investment in Ukraine], NNTs IAE, Kyiv, Ukraine.
31. Peresada, A. A. (2002), Upravlinnya investitsiynim protsesom [Management of the investment process], Libra, Kyiv, Ukraine.
32. Puhtaevich, G. O. (2005), Analiz natsionalnoyi ekonomiki [Analysis of the national economy], KNEU, Kyiv, Ukraine.
33. Rogach, O. I. (2005), Mizhnarodni investitsiyi: teoriya ta praktika biznesu transnatsionalnih korporatsiy [International investments: theory and practice of business of transnational corporations], Libid, Kyiv, Ukraine.
34. Soloninko, K. S. (2008), Mizhnarodna ekonomika [International Economics], Kondor, Kyiv, Ukraine.
35. Teslya, S. M. (2009), "Foreign direct investment as an economic category, their nature and classification", Naukoviy visnik NLTU Ukrayini, vol. 19.3, pp. 131—138.
36. Fedorenko, V. G. (2004), Inozemne investuvannya ekonomiki Ukrayini [Foreign investing of Ukraine economy], IAPM, Kyiv, Ukraine.
37. OECD (2008), "OECD Benchmark Definition of Foreign Direct Investment", 4th ed, OECD, France.
38. UNCTAD (2013), "Denmark: investment country profiles", available at: <http://unctad.org/> (Accessed 12 May 2014).
39. Dunning, J. (1993), Multinational Enterprises and the Global Economy, Addison-Wesley, Wokingham, UK.
40. UNCTAD (2011), "Finland: investment country profiles", available at: <http://unctad.org/> (Accessed 12 May 2014).
41. UNCTAD (2012), "France: investment country profiles", available at: <http://unctad.org/> (Accessed 12 May 2014).
42. Hymer, S. (1976), "The international operations of National Firms: A Study of Direct Foreign Investment", Ph.D. Thesis, Global economy, Massachusetts Institute of Technology, Massachusetts, USA.
43. UNCTAD (2012), "Italy: investment country profiles", available at: <http://unctad.org/> (Accessed 12 May 2014).
44. UNCTAD (2013), "Sweden: investment country profiles", available at: <http://unctad.org/> (Accessed 12 May 2014).
45. UNCTAD (2011), "Switzerland: investment country profiles", available at: <http://unctad.org/> (Accessed 12 May 2014).

References:

1. The Verkhovna Rada of Ukraine (1991), The Law of Ukraine "On Business Associations", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua> (Accessed 12 May 2014).

Стаття надійшла до редакції 12.05.2014 р.